

มหาวิทยาลัย

ปีที่ 40 ฉบับที่ 139 วันศุกร์ที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2554

มหาวิทยาลัยจัดประชุมคณาจารย์ ข้าราชการ 4 ม.ค. 55

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชจัดประชุมคณาจารย์ ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย (สายวิชาการ) และอาจารย์ประจำสัญญาจ้าง ครั้งที่ 1/2555 ในวันที่ 4 มกราคม 2555 เวลา 13.00 น. ณ ห้องประชุมพรหมโยธี โดยมีวาระการประชุมดังต่อไปนี้

เรื่องที่แจ้งเพื่อทราบ การเปลี่ยนแปลงของบุคลากรช่วงเดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม 2554 ประกาศ ปณิธานและเข็มมุ่งของมหาวิทยาลัย ประจำปี 2555 และกิจกรรมในงานสถาปนามหาวิทยาลัย ครบรอบ ปีที่ 55 เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่แล้ว คำชี้แจงสาเหตุที่ไม่ได้เข้าประชุม เรื่องพิจารณา การเตรียมงานภาคเรียนที่ 1/2555 และก่อนประชุมขอเชิญทุกท่านรับประทานอาหารเช้าร่วมกัน ณ บริเวณใต้อาคารกองพัฒนานักศึกษา

โครงการปลูกปัญญา ๑ ทำสัญญารับเงินทุนวันนี้

ตามที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชจัดโครงการ “ปลูกปัญญาเฉลิมพระเกียรติ 84 พรรษา” เพื่อ น้อมถวายเป็นราชสักการะและเฉลิมพระเกียรติแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยการจัดทำผลงานวิชาการ ประเภทตำราและ หนังสือ มีคณาจารย์แจ้งความประสงค์จะส่งผลงานจำนวน 157 คน คณะ ครุศาสตร์ จำนวน 30 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 28 คน คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 37 คน คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 34 คน และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำนวน 28 คน

ขณะนี้ มีคณาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการส่งเค้าโครงตำรามาแล้วจำนวน 103 คน และผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจ และส่งคืนให้อาจารย์ปรับแก้ไขแล้วจำนวน 54 คน จึงขอเชิญอาจารย์ที่ได้แก้ไขเค้าโครงแล้วทำสัญญารับเงินทุน ในวันศุกร์ที่ 30 ธันวาคม 2554 เวลา 12.00 น. ณ ห้องประชุมศูนย์วัฒนธรรม

สื่อสารสัมพันธ์ สร้างสรรค์ความคิด เกษะดีดีสถานการณ์

ตอนที่ 2

โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการละครสร้างสรรค์ “ตำนานโนรา”

ตอนที่ 2 ละครสร้างสรรค์ที่จะนำเสนอพยายามมุ่งเน้นให้เป็นอัตลักษณ์ของทางปักษ์ใต้สามารถใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีค่าของความเป็นท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนหรือผู้แสดงผ่านการแสดงนี้ได้ซาบซึ้งและมีความรักในความเป็นท้องถิ่นของทางภาคใต้มากขึ้น โดยนัยสำคัญนั้นตำนานโนราเป็นเหมือนบทของเทพนิยายที่เกิดขึ้นจากเทพนิมิต ตามที่ปรากฏในการอ้างอิงเล่าเป็นนิทานที่ขุนอุปถัมภ์นรากร(พุ่มทewa) บรมครูทางการรำโนราของทางปักษ์ใต้ท่านหนึ่งได้กล่าวเล่าไว้ปรากฏในเอกสารตำราหลาย ๆ เล่ม มีเนื้อความโดยสังเขปก็คือ เจ้าพระยาสายฟ้าฟาด มีมเหสีชื่อศรีมาลา และมีราชธิดาชื่อนวลทองสำลี ผู้มีความรักและหลงใหลในการรำรำวันหนึ่งได้ทรงสุบิลว่ามีเทวดามารำรำ 12 ท่า โดยมีเครื่องประโคมดนตรีประกอบด้วย กลอง ทับ โหม่ง ฉิ่ง กรับหรือแคะ เมื่อทรงตื่นจากบรรทมก็ได้พบทวนทำรำจนจำได้และได้สอนให้เหล่าสนม กำนัลร้องเล่นกันอย่างสนุก

ผสมผสานกับทำรำที่วิจิตร นำเสนอเป็นเรื่องราวโดยการพัฒนาเป็นบทละครขึ้นสำหรับใช้เป็นเครื่องมือประกอบการแสดงละครและใส่สาระอื่นๆ สร้างสรรค์ขึ้นจนปรากฏเป็นละครแนวสร้างสรรค์อย่างไรก็ตามวันหนึ่งนางนวลทองสำลีมีความประสงค์จะเสวยเกษรดอกบัว จึงให้พระสนมกำนัลไปหาผาถวิลและได้เสวยจึงทำให้ทรงครรภ์ ระยะเวลาล่วงผ่านครรภ์ของพระนางเริ่มใหญ่ขึ้นมีคราวหนึ่งเจ้าพระยาสายฟ้าฟาดมาทอดพระเนตรการรำรำเห็นธิดาทรงครรภ์ตรัสถามสาเหตุก็ไม่สมเหตุสมผล จึงบันดาลโทสะสั่งให้จับพระธิดาและสนมลอยแพไปจากเมือง จนทั้งหมดมาติดอยู่ที่เกาะกะซัง และได้ตั้งรกรากจนคลอดลูกชายตั้งชื่อสมมติว่าเด็กชายน้อย เมื่อเติบโตใหญ่ก็ให้ฝึกรำโนรา กาลต่อมาเด็กชายน้อยได้เดินทางไปหาพระอัยยิกาโดยการโดยสารเรือและมารำรำโนราในเมืองอัยยิกา ความทราบถึงเจ้าพระยาสายฟ้าฟาดว่ามีโนรามารำรำสวยงามนัก จึงได้ปลอมตนไปแอบดูเห็นเด็กชายน้อยหน้าตาละม้ายคล้ายราชธิดา จึงได้ทรงถามจนทราบว่าป็นหลาน ด้วยความคิดถึงพระธิดาจึงสั่งให้ทหารไปปรับตัวนางกลับมา แต่นางนวลทองสำลีไม่ยินยอมจึงได้มีการจับมัดขึ้นเรือ ในการแสดงโนราจึงมีการรำคล้อยหงส์ และเมื่อนำตัวนางมาจะเข้าเมืองมีจระเข้ว่ายมาขวางทางเรือ เหล่าทหารจึงได้แทงจระเข้จนถึงแก่ความตาย ในการรำโนราประกอบพิธีกรรมจึงมีการรำแทงเข้ จากนั้นก็ได้พานางนวลทองสำลีเข้าเมืองจนสำเร็จและได้เฉลิมฉลองแต่งตั้งพระยศของเด็กชายน้อยเป็นศรีศรัทธาพร้อมกับพระราชทานเครื่องทรงของกษัตริย์ให้เป็นการแต่งกายของโนรามานปัจจุบัน

จากโครงเรื่องตำนานโนราที่เล่าขานกันต่อมานี้เองเป็นการจุดประกายความรู้สึกให้หลักสูตรวิชานาฏศิลป์ฯ มีความตระหนักร่วมต้องการให้เยาวชนได้สืบสานความเชื่อดังกล่าวไว้เป็นตำนานเล่าขานจึงได้นำมาเสนอเป็นรูปแบบของละครสร้างสรรค์ที่ใช้หลักการทางความคิดรายละเอียดที่ได้สร้างสรรค์ผสมผสานนั้นในตอนต่อไปค่อยมานำเสนอกันอีก

แก่นความจริงของความต้องการของมนุษย์

มรกต โกมลดิษฐ์

หลายท่านเริ่มรู้จักทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ Maslow ตั้งแต่ยังเรียนหนังสืออยู่ในระดับมัธยมปลาย ความรู้ความเข้าใจต่อแก่นเนื้อหาของทฤษฎีนี้ในวัยที่พ่อแม่ยังโอบอุ้มอยู่จึงอยู่ในขั้นของการท่องจำให้ได้เพื่อทำข้อสอบให้ผ่านมากกว่าที่จะเล็งหาเหตุผลลึกเนื้อหาของอย่างล่องหนที่ ทั้งที่ขั้นความต้องการเหล่านั้นก็มิได้ยากเกินกว่าที่จะทำความเข้าใจได้ไ้เรื่องตั้งแต่ความต้องการน้ำ อาหาร ที่อยู่และยารักษาโรค ซึ่งเป็นขั้นปฐมของการมีชีวิตรอดของมนุษย์ จึงค่อยไล่ระดับไปขั้นมีชีวิตที่อินตาเรชั่นนั้นคือความมั่นคงปลอดภัย เมื่อมันออกมันใจว่าท้องอิ่มแม่ ปลอดภัยแม่ อันจะเป็นเกาะคุ้มภัยให้ชีวิตดำเนินไปได้บนโลกเก่า ๆ โยนี่ได้นานวันขึ้น มนุษย์เริ่มที่จะมองหาที่หลบภัยเพื่อให้ตัวเองท่ามกลางมนุษย์ด้วยกัน การปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกับมนุษย์คนอื่น ๆ เป็นสิ่งที่มนุษย์เริ่มตระหนัก ด้วยรู้ดีว่ามนุษย์ทุกคนมีข้อจำกัดแตกต่างกัน และความแตกต่างนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้มนุษย์ช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันตรงกับที่นักวิชาการหลายท่านให้คำจำกัดความว่า ‘มนุษย์เป็นสัตว์สังคม’ เมื่อเพื่อนฝูงเยอะขึ้น เครือข่ายกว้างขวางมากขึ้น คำถามที่ตามมาคือ ๑ คือแล้วใครล่ะคือผู้ที่โอดแค้นที่สุด แสงไฟทอร์จะส่องไปที่ใครมากที่สุด ผู้นั้นคือผู้ที่ครอบครัวเกิดดิศพลและชื่อเสียงในแวดวงนั้นในเครือข่ายหรือข้ามเครือข่ายที่สุดเท่าแต่ เมื่อมาถึงขั้นนี้แล้วลำดับความต้องการต่อจากนี้ของมนุษย์ปุถุชน จะถูกท้าทายจากจิตใจสำนึกของตนเองว่า เมื่อความต้องการทุกลำดับขั้นก่อนหน้าได้รับการตอบสนองถึงขีดสุดแล้ว ความต้องการอย่างแท้จริงหรือความต้องการสูงสุดในชีวิตที่ยังหลงเหลืออยู่คืออะไรกันแน่ คำตอบสุดท้ายนี้แตกต่างกันไปตามแต่พื้นฐานการเรียนรู้เฉพาะตัวของแต่ละบุคคล คำตอบสุดท้ายของบางคนอยู่ที่ตัวเลขในสมุดบัญชีเงินฝากธนาคาร บางคนอยู่ที่ตำแหน่งซึ่งจะสัมพันธ์กับอำนาจและเงิน บางคนอยู่กับการได้ทำประโยชน์เพื่อตอบแทนให้กับสังคม บางคนเลือกหาความสงบเงียบให้ชีวิต เป็นต้น ท่านเห็นด้วยกับผู้เขียนหรือไม่ว่าเนื้อหาที่กล่าวมาข้างต้นไม่ได้ยากต่อการเข้าใจของนักเรียนมัธยมปลาย แต่เป็นเพราะเหตุใดในวัยดังกล่าวนี้จึงยังไม่สามารถบรรลุแนวคิดของปรมาจารย์ชื่อก้องโลกท่านนี้ได้

(อ่าน

ต่อหน้า 6)

แนะนำอาจารย์

ชื่อ นางสาวนิภารัตน์ นักตีพิมพ์ ชื่อเล่น แยม

สังกัดคณะวิทยาการจัดการ หลักสูตร เศรษฐศาสตร์

ประวัติการศึกษา ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ

คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ

สาขาเศรษฐศาสตร์ ปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คณะเศรษฐศาสตร์ สาขาเศรษฐศาสตร์

ที่อยู่ในปัจจุบัน เลขที่ 118/1 หมู่ที่ 4 อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

บก.มหาชัยสาร ผศ.ดร บำรุง ศรีนวลปาน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ นางศิริวรรณ จุฑาทับ, นางณัชฌา นนทโชติ

พิสนธ์ลักษณ์ อัดสมบูรณ์ นายกิ่งกมล ภิราชาภาณ

สวัสดิ์คะ พบกับมหาชัยสารคอลัมน์พักเที่ยงประจำวันศุกร์ที่ 30 ธันวาคม 2554 ตรงกับวันแรม 6 ค่ำ เดือน 2 ปีเถาะ วันพรุ่งนี้เราจะได้ปีฉลูลงส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ และหยุดพักผ่อนต่ออีก 2 วัน ในวันจันทร์ที่ 2 และวันอังคารที่ 3 มกราคม 2555

ปีทางสุริยคติจะเปลี่ยนจาก 2554 เป็น 2555 แต่ทางจันทรคติต้องรอถึงเดือน 5 จึงจะเปลี่ยนปีเถาะเป็นปีมะโรง เป็นข้อตกลงทางวิชาดาราศาสตร์เขาโน้น อย่างไรก็ตามความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแน่นอน

แต่ตอนนี้ได้เวลาที่ขาม้าท์ เจ้ากรมข่าวลือ หรือกระจอกข่าจะทำหน้าที่คุ้มกันข่าที่สุดแห่งปีมารวมไว้ ได้ทั้งเป็นจดหมายเหตุและเหตุการณ์ก่อนสิ้นวันปีเก่า ตามธรรมเนียมที่ปฏิบัติสืบทอดกันมา

น่าจะเริ่มที่เรื่องเบาะสมอง ลองคิดดูให้ดีๆว่าในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ปัจจุบันนี้ใครอยู่ในตำแหน่งที่สูงและเด่นที่สุดหยุดคิดไกลได้เลย อาจารย์อนิรุฐ ชุมสวัสดิ์ ท่านอยู่บ้านจัดสรรชุดใหม่ใกล้ถึงน้ำประปาที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชจัดสร้างไว้ในราคา 14 ล้าน อีกสองหลังในแนวเดียวกัน หลังที่สูงกว่า ยังหาคนเล็กลงอยู่อาศัยไม่ได้

แปลกใจเป็นที่สุด เมื่ออยู่ดีดีถึงในห้องน้ำเคลื่อนที่ได้ทั้ง ๆ ที่ไม่มีข่าแผ่นดินไหว ดร.กวรรณ สืบสมต้องการคลายข้อสงสัยไปแจ้งสำนักงานอธิการบดี ได้ความว่าฐานรากลดระดับลงไปทำให้ฐานเอียงเล็กน้อย แต่ก็ได้รับการบูรณะทันทีทันใด รับรองว่าปลอดภัยสบายใจได้

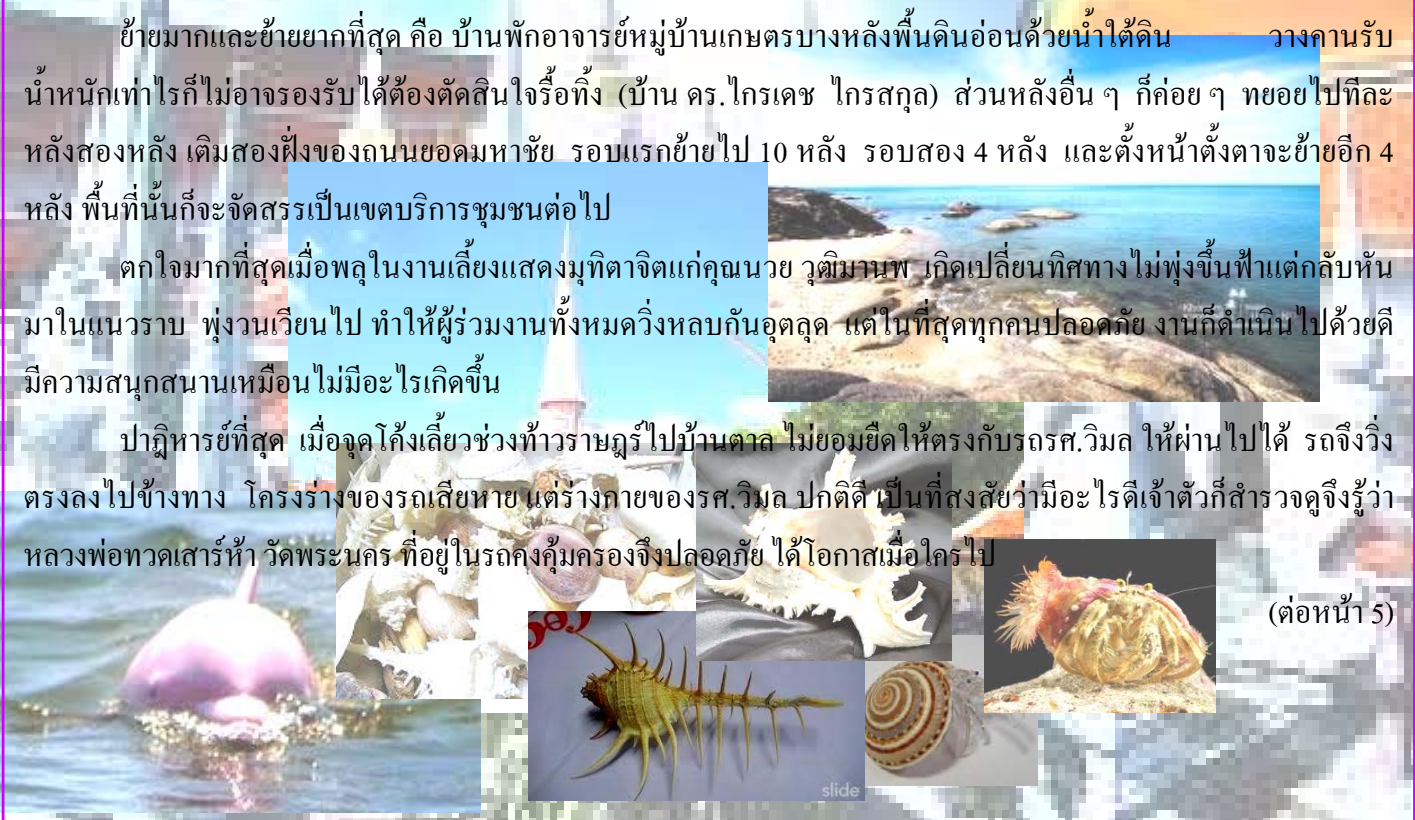
เปลี่ยนแปลงมากที่สุด คือ พื้นที่ภาคเกษตร ซึ่งกำลังปรับเป็นเขตก่อสร้างอาคารหอประชุมขนาดใหญ่ความจุ 2,500 ที่นั่ง สระว่ายน้ำ และอาคารอเนกประสงค์รูปทรงระฆังโรงละครและศาลาประชามของ อบจ.นครศรีธรรมราช ซึ่งวางศิลาฤกษ์โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คุณชินวรณ์ บุญยเกียรติ ศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ในช่วงกิจกรรมวันสถาปนามหาวิทยาลัยเมื่อต้นปี 2554 ภาควิชาเกษตรหายไปทั้งหมด และบ้านพักส่วนล่างตลอดแนวถนน ย้ายตำแหน่งไปอยู่ในที่ใหม่ที่มองเห็นได้แต่ไกล เพื่อรวมกลุ่มเป็น “มหาชัยนิเวศน์” ในวันหน้า

ย้ายมากและย้ายยากที่สุด คือ บ้านพักอาจารย์หมู่บ้านเกษตรบางหลังพื้นดินอ่อนด้วยน้ำใต้ดิน วางканรับน้ำหนักเท่าไรก็ไม่อาจรองรับได้ต้องตัดสินใจรื้อทิ้ง (บ้าน ดร.ไกรเดช ไกรสกุล) ส่วนหลังอื่น ๆ ก็ค่อย ๆ ทอยไปที่ละหลังสองหลัง เดิมสองฝั่งของถนนยอดมหาชัย รอบแรกย้ายไป 10 หลัง รอบสอง 4 หลัง และตั้งหน้าตั้งตาจะย้ายอีก 4 หลัง พื้นที่นั้นก็จะจัดสรรเป็นเขตบริการชุมชนต่อไป

ตกใจมากที่สุดเมื่อพลูในงานเลี้ยงแสดงมุทิตาจิตแก่คุณนาย วุฒิมานพ เกิดเปลี่ยนทิศทางไม่พุ่งขึ้นฟ้าแต่กลับหันมาในแนวราบ พุ่งวนเวียนไป ทำให้ผู้ร่วมงานทั้งหมดวิ่งหลบกันอูดลุด แต่ในที่สุดทุกคนปลอดภัย งานก็ดำเนินไปด้วยดี มีความสนุกสนานเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ปาฏิหาริย์ที่สุด เมื่อจุดโถ้งเลี้ยวช่วงทำวราษฎร์ไปบ้านศาล ไม่ยอมยัดให้ตรงกับรศ.วิมล ให้ผ่านไป ได้ รถจึงวิ่งตรงลงไปข้างทาง โครงร่างของรถเสียหาย แต่ร่างกายของรศ.วิมล ปกติดี เป็นที่สงสัยว่ามีอะไรดีเข้าตัวก็สำรวจจึงรู้ว่า หลวงพ่อทวดเสาร์ห้า วัดพระนคร ที่อยู่ในรถคงคุ้มครองจึงปลอดภัย ได้โอกาสเมื่อใครไป

(ต่อหน้า 5)

พักเที่ยง (ต่อจากหน้า 4)

เยี่ยมชมก็ขอขอบคุณด้วยพระเครื่อง เรื่องฤทธิ์ชุดนี้ ด้วยความหวังดี วัง เมา โทรศัพท์ ท่านว่า หยุคฉบับนั้นแหละ ผศ.ประหยัด บอกว่าจะปลอดภัยกว่า

ตัดสินใจซิดเส้นตายสลายโสด คนล่าสุด หลังจากครองโสดมายาวนานเกือบก่อนชีวิต หลายคนคิดว่าคงจะได้เป็นเลขานุการชมรม “ยังหวังอยู่” ต่อไป แต่ที่ไหนได้คุณมณฑารัตน์ ชูพินิจ คิดเปลี่ยนใจใช้วันที่ 12 สิงหาคม 2554 วันดีตรงกับวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เข้าสู่ประตูดวงกับทายาทของหม่อมราชวงศ์ สุวรรณ โณภาส ศรีหิรัญ และเราได้ร่วมฉลองแสดงความยินดีกันไปในวันที่ 22 สิงหาคม 2554

เปลี่ยนวันมากที่สุด คือ วันรับพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ครั้งที่ 1 กำหนดไว้ 12 เมษายน 2554 มีอุทกภัยพิเศษเป็นเหตุให้ต้องเลื่อนไป 16 สิงหาคม 2554 มีเหตุให้ต้องชะงักไปในที่สุด 29 ตุลาคม 2554 จึงจะรับได้ แต่อดใจหายไม่ได้ที่อุทกภัยครั้งยิ่งใหญ่ไหลผ่านมาจากเหนือท่วมทั่วเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร ถนนหนทางถูกตัดขาดแต่ก็สามารถผ่านวิกฤตนั้นมาได้

ปลื้มใจที่สุด คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ประกาศกองยินดีปรีดา ด้วยปรากฏว่า สมศ. ประเมินให้ทุกภารกิจผ่านดีเด่นเป็นที่หนึ่งในมหาวิทยาลัย และนัดเลี้ยงฉลองชัยในวันที่ 29 ธันวาคม ที่ผ่านมา ส่วนที่หน้าคณะมีประกาศความยิ่งใหญ่ให้ใคร ๆ เห็นบนหลักกิโลขนาดใหญ่ที่สุด

กล้าหาญที่สุด คือ จุดยืนของผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่ตัดสินใจเข้ารับการประเมินของ สมศ. โดยไม่รีรอแต่อย่างใด ในขณะที่ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตั้งหลายแห่ง ยังร้องขอเป็นโอกาสต่อไป ผ่านได้ดีสลายความกังวลเรื่องนี้ไปได้อีกหลายเพลา

มาร่วมงานสั้นที่สุด อาจารย์จักรภัทร สิทธิสุข แห่งหลักสูตรนิติศาสตร์คณะมนุษยฯ สมัครเป็นอาจารย์สัญญาจ้างเมื่อมิถุนายน 2550 และบริบทเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย สิงหาคม 2551 แต่พอถึง 30 กันยายน 2554 ก็อายุครบ 60 ปี จึงต้องอำลาไปตามหลักการ หลายท่านยังไม่ทันได้รู้จักหลายคนว่าน่ารักวางใจได้ จึงให้เป็นกรรมการสหกรณ์ออมทรัพย์ไป

ได้บุญมากที่สุด ด้วยโครงการวันพุธทำบุญตักบาตร วันอาทิตย์พานักศึกษาเข้าวัดปฏิบัติธรรม เพื่อทำความดีถวายในหลวง ครั้งสุดท้ายได้ตักบาตรพระนวกะ (พระบวชใหม่) ที่ตั้งใจบวชเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแก่ในหลวง หลายคนเบิกบานใจ และมาร่วมตักบาตรมากมายที่สุดเป็นประวัติการณ์

ได้พรมากที่สุด และได้หัวเราะมากที่สุด คือ เทศน์มหาชาติโดย พระธรรมกถึก นักแหล่สองพี่น้อง พระมหาสม และพระมหาสิน แห่งวัดเสมียนนารี เขตดอนเมืองกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเจ้าประจำทำให้คนรู้จักและเข้าใจประเพณี เทศน์มหาชาติว่าทำอย่างไร ซึ่งปัจจุบันหาพระนักเทศน์ยากเข้าทุกที

มีผู้เข้ารอบน้อยที่สุด คือ ตำแหน่งทางวิชาการ ผศ. รศ. ปีนี้มีผู้เข้ารอบเพียงคนเดียว คือ ผศ. ประวิทย์ เนื่องมัจฉา แม้ว่าจะประกาศปี 2554 แต่มีผลอนุมัติตั้งแต่กันยายน 2552

ส่วนผู้ได้รับวุฒิการศึกษาสูงสุด คือ ปริญญาเอกคนล่าสุด คือ ผศ.ดร.ธีรวัฒน์ ช่างสาน ในจำนวน 3 ท่านที่สำเร็จมา อธิการบดีได้จัดพิธีมอบโล่แสดงความยินดีไปแล้ว คือ ดร.กิตติกร สุนทรานุรักษ์ และ ดร.สุธิรา ชัยรักษา

สุดท้ายทีมผู้ผลิตมหาชัยสาร ขอขอบพระคุณ ผศ.ประหยัด เกษม เป็นอย่างสูงที่ได้สละเวลามาเรียบเรียงที่สุดแห่งปีในครั้งนี้ พบกันใหม่ปีหน้า

แก่นความจริงของความต้องการของมนุษย์ (ต่อจากหน้า 3)

ใคร ๆ ก็ท่องได้ ใคร ๆ ก็นึกออกอย่างอัตโนมัติ หากเมื่อมีใครสักคนเอื้อนเอ่ยถึงทฤษฎีความต้องการของ Maslow ขึ้นมา เพราะไม่ว่าท่านจะเรียนสาขาใด และระดับไหน จะต้องมีส่วนหนึ่งหรือสองวิชาอ้างอิงทฤษฎีคลาสสิกนี้ขึ้นมาให้ได้เรียนซ้ำแล้วซ้ำเล่า ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ผู้เรียนซึมซับแนวคิดนี้เข้าไปในจิตใต้สำนึกโดยไม่ทันรู้เนื้อรู้ตัว ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากปรัชญาของทฤษฎีนี้ ถอดสัจชาตญาณความเอาตัวรอดของมนุษย์มาเป็นแก่น ดังนั้นหลายคนทีเดียวที่เติบโตขึ้นผ่านวัย และประสบการณ์จริงในชีวิตมาระดับหนึ่ง จึงสามารถวิเคราะห์สังเคราะห์แก่นของทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นเข้ากับเหตุการณ์จริงในชีวิตอย่างเป็นขั้นเป็นตอน นำมาซึ่งความเข้าใจ เข้าใจการได้ระดับการตอบสนองความต้องการของตนเองได้อย่างไม่เคอะเขินและไม่สามารถปฏิเสธความจริงตามทฤษฎีนี้ได้ นั่นคือการยอมรับระดับความต้องการของตนเองด้วยตนเองนั่นเอง นี่จึงเป็นคำตอบว่าทำไมตอนอยู่บนชั้นมัธยมปลายหลายคนจึงไม่เข้าใจแก่นแท้ของทฤษฎีนี้

ความมุ่งหมายของผู้เขียนในการยกทฤษฎีนี้มาอภิปราย มิได้จำกัดขอบเขตอยู่เพียงเนื้อหาที่กล่าวมาข้างต้น แต่แท้จริงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารคือการสร้างความเข้าใจและเปิดกว้างยอมรับความต้องการตามลำดับขั้นของมนุษย์ร่วมกัน ท่านเคยแปลกใจหรือไม่ว่าเพราะเหตุใด ทำไมคนถึงมีความขัดแย้ง อคติ ไม่ชอบ โดยมีเหตุผลหรือไม่มีเหตุผลประกอบ คำตอบแบบกำปั้นทุบดินที่เราชอบหาทางออกให้กับการปฏิเสธยอมรับข้อเท็จจริงถึงสาเหตุดังกล่าว คือ ศรศิลป์ไม่ตรงกัน เป็นคำตอบที่เป็นที่ยอมรับกันอยู่ กลาย ๆ แต่หากเราพิจารณาเพื่อวิเคราะห์หาเหตุผลความขัดแย้งอย่างตรงไปตรงมาและไม่โกหกตัวเองแล้ว ทุกความขัดแย้ง อคติ ไม่ชอบในบริบทของคำตอบศรศิลป์ไม่ตรงกันนั้น แท้จริงแล้วมีเหตุและผลรองรับทั้งสิ้น เหตุและผลที่ว่านี้หมายรวมถึงรูปธรรมและนามธรรม

จากการตั้งข้อสังเกตถึงเหตุของความขัดแย้ง อคติ ไม่ชอบ ผู้เขียนขอนำทฤษฎีความต้องการของ Maslow มาเป็นแกนในการอธิบายเพื่อหาคำตอบรองรับ ศรศิลป์ไม่ตรงกันในบริบทนามธรรม อันอาจเป็นแนวทางในการเปิดกว้างและยอมรับความต้องการของมนุษย์บนพื้นฐานที่ใกล้เคียงกันมากยิ่งขึ้น ยิ่งพิจารณาแก่นของหลักการความต้องการของมนุษย์ข้างต้น จะเห็นว่ามนุษย์มีการได้ระดับขั้นความต้องการที่ใกล้เคียงกัน แล้วเหตุไฉนมนุษย์ที่มีจุดร่วมพื้นฐานความต้องการใกล้เคียงกันนี้ จึงขัดแย้ง อคติ ไม่ชอบกัน ซึ่งชี้ให้เห็นถึงแก่นแท้ของมนุษย์ด้วยกันเอง (บางคน) ใช่หรือไม่ว่า มนุษย์ต้องการสงวนสิทธิความต้องการที่แม้จะซ้ำซ้อนกับผู้อื่น เพื่อตอบสนองแต่ตนเองเท่านั้น และไม่พยายามยอมรับความเป็นจริงที่ยิ่งกว่าความเป็นจริงว่าคนอื่น ๆ ก็มีสิทธิที่จะแสวงหาและจำกัดวงความต้องการให้อยู่ในวงของตนเองได้เช่นเดียวกัน ทำไมจึงไม่เปิดใจกว้างยอมรับสิทธิความต้องการเดียวกันนี้ของมนุษย์คนอื่น ๆ บ้าง เมื่อมนุษย์กระทำทุกวิถีทางเพื่อจะกอบโกยความต้องการที่ซ้ำซ้อนกันกับมนุษย์คนอื่น ๆ นี้เข้ามาอยู่ในวงของตนเองเท่านั้น แน่นนอนความขัดแย้ง อคติ ไม่ชอบกันจึงเป็นเรื่องที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง เช่นนี้แล้วจะยังมีหนทางอื่นใดที่จะช่วยไข่มนุษย์เข้าใจ เปิดใจกว้างและยอมรับความต้องการที่ซ้ำซ้อนนี้ หนทางนั้นมีแต่ขึ้นอยู่กับมนุษย์ผู้นั้นว่าจะนำมาปฏิบัติหรือไม่ แนวทางที่ควรนำมาใช้เพื่อลดความขัดแย้ง อคติ ไม่ชอบกัน นอกเหนือจากต้องเข้าใจ เปิดใจกว้างและยอมรับถึงความเหมือนในวิถีการดำเนินชีวิตที่ต้องได้ระดับความต้องการของ

นักวิชาการชื่อก้องโลกแล้ว แนวทางเลือกที่ไม่ควรมองข้ามและต้องนำมาใช้ประกอบควบคู่กับแนวทางแรกคือการใช้วิธีการแลกเปลี่ยน ชดเชย ทดแทน หรือหากจำเป็นวิธีลด ละ เลิก ความต้องการที่ซ้ำซ้อนกันอยู่นั้นก็เป็นทางออกสำหรับการลดความขัดแย้ง อคติ ไม่ชอบ ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งอาจจะนำไปสู่ผลลัพธ์ win-win ของทั้งสองฝ่าย

สำหรับผู้เขียนให้ความสำคัญกับแนวทางแรกมากกว่า เพราะอยู่บนหลักการของความคิด วิเคราะห์ และยอมรับถึงข้อเท็จจริงที่เป็นความจริง ใกล้จะสิ้นปีเก่าและปีหน้าฟ้าใหม่กำลังมาเยือน หากบทความที่นำเสนอแนวคิดเล็ก ๆ ส่งท้ายปีนี้ จะเป็นข้อคิด และพิจารณาใคร่ครวญถึงความขัดแย้ง อคติ ไม่ชอบตลอดปีที่ผ่านมาให้แก่ท่านผู้อ่านบ้าง ก็ขอให้อ่อย่างสบายใจเหล่านั้นเสีย เปิดศักราชรับปีหน้าฟ้าใหม่ด้วยความเข้าใจ เปิดใจ และยอมรับความต้องการที่เหมือนกันอย่างมีเหตุมีผล รู้เท่าทันตนเอง และมีแผนสำรองสำหรับวิธีการบริหารจัดการความขัดแย้ง อคติ และไม่ชอบ อย่างสร้างสรรค์

